

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. ХАСКОВО, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА
Членове: ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ
 ГЕОРГИ К. МИЛКОТЕВ

при участието на секретаря Р. В. Н.
в присъствието на прокурора Е. П. И.
като разглежда докладваното от ГЕОРГИ К. МИЛКОТЕВ Въззивно гражданско дело № 20245600500053 по описа за 2024 година

Производството е по реда на Глава XX, чл.258 и сл. от ГПК.

Обжалваното решение

С Решение №189/30.10.2023 г. постановено по гражданско дело №241/2023 г. Районен съд - Свиленград осъжда Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2, да заплати на А. Б., гражданин на ****, роден на ***** г., с адрес за призоваване: *** чрез пълномощника си адвокат И. А. И. от АК - Хасково, сумата в размер на 800 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 30.11.2021 г. до окончателното ѝ плащане, които вреди е претърпял в резултат на незаконно обвинение за извършено престъпление по ДП № 247/2021 г. описа на РУ - Свиленград при ОДМВР - Хасково, като отхвърля иска за присъждане на сумата за неимуществени вреди за разликата над 800 лева до пълния предявен размер от 20 000 лева.

С решението съдът е отхвърлил предявения от А. Б., гражданин на

****, роден на ***** г., с адрес за призоваване: ****, чрез пълномощника си адвокат И. А. И. от АК - Хасково, срещу Прокуратурата на Република България, с адрес: гр.София, бул. „Витоша“ № 2, иск за заплащане на сумата 2 625,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди - заплатени нощувки в хотел в периода 11.07.2021г. - 21.09.2021 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 04.09.2021 г. - датата на плащането, до окончателното ѝ плащане, които вреди е претърпял в резултат на незаконно обвинение за извършено престъпление по ДП № 247/2021 г. описа на РУ - Свиленград при ОДМВР - Хасково.

С решението се осъжда Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2, да заплати на адвокат И. А. И. от АК-Хасково, с ЕГН: *****, с адрес: ****, сумата 86,14 лв. - разноски по делото за адвокатско възнаграждение, изчислени по съразмерност.

С Определение №734/28.12.2023 г. постановено по гражданско дело №241/2023 г., Районен съд - Свиленград изменя постановеното по делото Решение № 189 от 30.10.2023 г, в частта му за разноските, имаща характер на определение, така че:

„ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2, да заплати на адвокат И. А. И. от АК - Хасково, с ЕГН: *****, с адрес: ***, сумата 400,00 лв. - разноски по делото за адвокатско възнаграждение за оказана на ищеца безплатна правна помощ, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв.“.

Обстоятелства по въззива

Представена е въззивна жалба от А. Б., гражданин на ***, роден на ***** г., чрез процесуалния му представител адв. И. И., против Решение №189/30.10.2023 г., постановено по гражданско дело № 241/2023 г. по описа на Районен съд - Свиленград, с която се иска отмяната му в обжалваната част за отхвърлянето на предявената осъдителна претенция над присъдената сума от 800 лв. до пълния предявен размер от 20 000 лв. неимуществени вреди и присъждане на имуществени вреди в пълния претендиран размер от 2 625 лв.

Присъденият от съда паричен еквивалент на неимуществените вреди, които следва Прокуратурата на Република България да обезщети от 800 лв., бил явно несправедлив и несъответстващ на преживяното от въззивника – четири месеца и половина бил със статут на обвиняемо лице за тежко престъпление, от които два месеца с наложена забрана за напускане

пределите на страната, лишен от паспорта си и правото си на труд, от възможността за свободно придвижване, включване в регистрите за криминално проявени лица чрез полицейска регистрация. Аргументира се, че определянето на парична равностойност в размер на 800 лв. не обезщетява справедливо претърпените от ищеца неимуществени вреди, които той е понесъл по време на висиящността на процеса и в последствие след прекратяването на наказателното производство, когато е имал затруднение, свързано със значителни неудобства, да напусне страната като ***, возещ *** за *** с цел празнуване на нова година.

По отношение на имуществените вреди счита същите за доказани по основание и размер на база представените доказателства. Изтъква се, че периодите на нощувките съвпадат с периода на наложената му по досъдебното производство забрана да напуска пределите на страната и необходимото време да бъде снет от системата след разрешението да напусне страната. Неправилен бил изводът на съда, че не са събрани доказателства за наличието на такива вреди, причинени именно от незаконното обвинение.

Насрещната страна Прокуратура на Република България представя отговор на въззивната жалба, с който извежда неоснователност на същата. Присъденото обезщетение било адекватно на преживените вреди от ищеца, поради което и постановеното решение на РС - Свиленград следвало да се потвърди като правилно. Излагат се доводи в тази насока.

Правни съображения

В рамките на иницирираната от въззивника второинстанционна проверка на съдебното решение на Районен съд - Свиленград се установи, че същото е допустимо и валидно в рамките на проведения служебен контрол, изискуем от чл. 269 от ГПК. В тази насока не се излагат и доводи от страните. Основното искане на въззивника е насочено към правилността на съдебния акт, обосновано с неправилното прилагане на закона по отношение размера на присъденото обезщетение за неимуществени вреди, което било занижено и не отговаряло на правилата на чл. 52 от ЗЗД, както и отхвърляне на претенцията за присъждане на обезщетение за имуществени вреди.

Между страните няма спор по установените факти по делото, а и същите едновременно се извличат от събраните надлежно относими, допустими и необходими доказателства относно предмета на делото по чл. 153 от ГПК, като в тази насока е проведено пълно и главно доказване от

страна на ищеца в рамките на процесуалната му доказателствена тежест съобразно чл. 154 от ГПК. Установената фактическа обстановка извежда, че действително са налице основанията за ангажиране на отговорността на Прокуратурата на Република България, тъй като е осъществена хипотезата на чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ спрямо въззивника.

ДП № 247/2021 г. по описа на РУ - Свиленград при ОДМВР – Хасково е образувано за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1 от НК - за това, че на 10.07.2021 г., на АМ „Марица“, при км. 106+500, в посока ***, при управление на МПС - автобус марка VDL, с рег. № ****, нарушил правилата за движение - чл. 20, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП, и причинил по непредпазливост смъртта на неизвестно лице.

С постановление от 11.07.2021 година ищецът е привлечен като обвиняем за горепосоченото престъпление и му е взета мярка за неотклонение „гаранция в пари“ в размер на 3 000 лв. В обясненията си, които дава в ДП ищецът, който е ***, посочва, че работи като *** към фирма „Елани“, ***. Посочва, че на 10.07.2021 г., около 22,30 - 23,00 часа, на магистралата в посока към *** от ГКПП „Капитан Андреево“, при ***, човек е изскочил пред *** и сам е сложил край на живота си. Не се признава за виновен.

С постановление на прокурор при ОП - Хасково от 11.07.2021 г., на ищеца е наложена мярка за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на Република България“. С друго постановление на прокурор при ОП - Хасково от 11.07.2021 г., на ищеца временно са отнети документите за задгранично пътуване - до приключване на наказателното производство срещу същия.

С постановление на прокурор при ОП - Хасково от 16.09.2021 г., на ищеца, с наложена мярка за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на Република България“, се разрешава да напусне пределите на Република България за срок от три месеца, считано от 16.09.2021 г. В тази връзка и въз основа на постановление на прокурор при ОП - Хасково от 16.09.2021 г., на ищеца са върнати документите за задгранично пътуване.

По ДС са извършени редица процесуално-следствени действия - оглед на местопроезшествие, оглед на вещевни доказателства, разпити на свидетели, назначаване на съдебно-автотехническа експертиза, съдебномедицинска, съдебно-дактилоскопна, съдебно-оценъчна и съдебно-

химическа експертизи и др., в които обвиняемият не е взел участие. Делото не е спирано, не е прекратявано и не е внасяно с прокурорски акт в съда.

С постановление на прокурор при ОП - Хасково от 17.11.2021 г. наказателното производство по ДП № 247/2021 г. описа на РУ - Свиленград е прекратено, а мярката за неотклонение „гаранция в пари“, взета спрямо ищеца, е отменена. Постановлението е влязло в законна сила на 26.11.2021 г., видно от отбелязване върху същото. Със същото постановление не е отменена взетата спрямо ищеца мярка за процесуална принуда „Забраната за напускане на пределите на Република България“.

В мотивите на постановлението е прието, че от събраните по делото доказателства не може да се формира извод за извършено от ищеца престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК, тъй като в случая е налице случайно деяние по смисъла на чл. 15 от НК. Прието е, че починалият пешеходец се е появил неочаквано и внезапно на пътното платно на автомагистралата в опасната зона за спиране на автобуса, а поведението и скоростта, с която се е движил ***, са били съобразени с правилата, разписани в ЗДвП.

След прекратяване на ДП № 247/2021 г. по описа на РУ - Свиленград, не е направено произнасяне за наложената спрямо ищеца мярка за процесуална принуда „забраната за напускане на пределите на Република България“, нито са уведомени органите на МВР, че необходимостта от нея е отпаднала. Мярката е отменена на 29.12.2021 г. с прокурорско постановление, като на същата дата, на ГКПП „Капитан Андреево“, на основание чл. 65 от ЗМВР, на ищеца е съставен Протокол за предупреждение, за това, че същият се е явил на ГКПП за излизане от страната, след като му е наложена забрана за напускане на Република България.

Представени са фактура № 1000024437/04.09.2021 г., издадена от „Аидатур“ АД, хотел „Свилена“, с получател „ELANY D.O.O“, на стойност 200 лв. с ДДС, с посочено основание за плащане - нощувка в стая *** от 11.07. до 04.09., с дата на данъчно събитие - 04.09.2021 г., ведно с фискален бон за извършено плащане по фактурата, както и сметка № 21308/21.09.2021 г., издадена от „Аидатур“ АД, хотел „Свилена“, с получател А.В., на стойност 425 лв. с ДДС, с посочено основание за плащане - нощувка в стая *** от 04.09. до 21.09., ведно с фискален бон.

Предвид на изведените обстоятелства прокуратурата е станала

страна по материално-правно отношение на деликтна основа, тъй като с описаните противоправни действия е причинила вреди от неимуществено и имуществено естество на пострадалия А. Б..

Поради статута на делинквента и увредения, и начина на пораждаване на щетите, увреждането попада в обхвата на действие на особения ЗОДОВ. Безспорни са автора на противозаконните действия и причинната връзка с интервенирането в правната сфера на въззиваемия в изцяло негативен аспект.

В продължение на над четири месеца - за времето от 11.07.2021 г. до 17.11.2021 г., А. Б. неоснователно е бил обект на наказателно преследване, което в последствие е прекратено, с обвинение за тежко престъпление, наказуемо с налагане на наказание „Лишаване от свобода“ от две до шест години, предвид санкционната норма на чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК (в редакцията към 2021 г.).

Следва да се съобрази, че самото повдигане на обвинение и участие в наказателно производство обуславят единствено отрицателни преживявания и очаквания - предстояща наказателна репресия, търпене на процесуалните ограничения, участие в процесуални действия, което е съществена личностна принуда, нарушаваща основните човешки права. Ищецът е адресат на обвинение в извършване на тежко престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК, чиято санкционна част предвижда значителна по степен и вид наказателна репресия - налагане на наказание „Лишаване от свобода“ от две до шест години. Самото очакване от страна на обвиняемото лице на осъществяване на тази заплаха е твърде интензивна негативна интервенция в правната му сфера.

Следва да се съобрази и че А. Б. е чужд гражданин с повдигнато обвинение в чужда на него страна, което обстоятелство само засилва негативните му преживявания. От друга страна спрямо него е взета мярка за неотклонение парична гаранция в размер на 3 000 лева, която е немалка като сума, създава затруднения по осигуряването ѝ, и допълнително утежнява положението му. Същевременно му е наложена забрана да напуска пределите на страната и е отнет и паспортът, с което същият се лишава от възможността да пътува до **** при близките си, да упражнява правото си на труд, да получи подкрепа от познати и роднини, което още повече катализира отрицателните му преживявания.

Самото престъпление, за което е водено досъдебното производство, е пряко свързано с осъществяваната трудова дейност от А. Б. като ***, осъществяващ *** на пътници, поради което и неизбежно за него са формирани негативни репутационни щети в трудовата му дейност. За периода на воденото досъдебно производство А. Б. е принуден да остане против волята си в Република България, да е на разположение на водещите досъдебното производство органи, да си осигури подслон, без възможност обаче да си осигури прехраната и доходи. Тези обстоятелства взети в своята цялост извеждат значителна по степен отрицателна модулация на живота на А. Б. във всичките му аспекти - човешки, семеен, приятелски, трудов и т.н. продължила със сигурност повече от два месеца – периода от привличането му като обвиняем на 11.07.2021 г. до разрешението да напусне пределите на страната на 16.09.2021 г.

Обезщетението за неимуществени вреди в хипотезата на чл. 2 от ЗОДОВ е за увреждане на неимуществени права, блага или правнозащитими интереси на конкретното обвиняемо лице. Вредите се изразяват в нравствените, емоционални, психически, психологически терзания на личността; накърнената чест, достойнство, добро име в обществото. Целта на обезщетението е не да поправи вредите, а да възстанови психическото, емоционално и психологическо равновесие на пострадалото лице. Нормално е да се приеме, че по време на цялото наказателно производство лицето, обвинено в извършване на престъпление, за което в последствие е оправдано, респ. производството е прекратено, изпитва неудобства, чувства се унижено, а също така е притеснено и несигурно, като се накърняват моралните и нравствените ценности у личността.

В хода на производството се установяват претърпени от ищеца неимуществени вреди във връзка с повдигането и поддържането на обвинението, които са естествените презумптивни вреди, които той е претърпял - страх от осъждане, стрес и тревожност, унижение, накърняване на честта и достойнството му от обвинение в престъпление с висока степен на обществена опасност, нарушение в социалните отношения, обсъдени по-горе. Тези негативни преживявания са свързани само с процесното наказателно производство и са обичайни за подобна интервенция в живота на пострадалия.

Допълнителен стрес и унижение ищецът е претърпял на

29.12.2021 г., когато на ГКПП „Капитан Андреево“, на основание чл. 65 от ЗМВР, му е съставен Протокол за предупреждение, за това, че същият се е явил на ГКПП за излизане от страната, след като му е наложена забрана за напускане на Република България – повече от месец след прекратяване на наказателното производство по ДП № 247/2021 г. описа на РУ - Свиленград на 17.12.2021 г. и отново във връзка с изпълнение на неговите професионални функции като ***, осъществяващ *** на пътници.

Следва да се съобрази и че неимуществените вреди от незаконно обвинение обхващат не само отрицателните психически преживявания на увредения, но и обективното по своя характер лишаване от блага и ценности към които всяка личност се стреми. Съдът може да присъди обезщетение за претърпени вреди в рамките на обичайното и без да са налице други доказателства освен посочените по-горе за установяване на основанията за възникване на отговорността. Негативните преживявания на едно лице, което е привлечено в качеството на обвиняем, а по - късно и на подсъдим представляват нормална човешка реакция на упражнената спрямо него наказателна репресия. Всяко неоснователно повдигане на обвинение срещу наказателно отговорно лице, което в последствие е оневинено или срещу което е прекратено наказателното преследване, понася неимуществени вреди от приложените спрямо него наказателно-репресивни мерки.

Извън тези обичайни вреди за такъв случай, не се извеждат други специфични увреждания с оглед конкретни обстоятелства, личността на увредения, обичайната му среда или обществено положение. В случаите когато се търсят и съответно установяват увреждания над обичайното при повдигнато обвинение или проведено наказателно производство, съдът може да ги уважи само при успешно проведено главно и пълно доказване на вредите и причинната връзка, но в случая няма такава.

Конкретното измерение на водещия принцип на справедливостта меродавен при извеждане величината на обезщетението за неимуществени вреди по чл. 52 от ЗЗД по настоящото дело е 4 000 лева. Съгласно ППВС № 4/64 г. за обобщаване практиката за определяне на обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди от непозволено увреждане справедливостта по чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

Това обезщетение е съразмерно с вредите и отговаря както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост. Процесното обезщетение удовлетворява изискването за справедливост и при съпоставянето му с други случаи по аналогични казуси.

Съобразно изложеното и на основание чл. 4 от ЗОДОВ вр. с чл. 52 от ЗЗД съдът намира, че адекватното и справедливо обезщетение на претърпените от страна на А. Б. преки и непосредствени неимуществени вреди от воденото спрямо него незаконно наказателно производство, прекратено спрямо него, следва да намери остойностен израз в сумата от 4 000 лв. Този размер на обезщетение на неимуществените вреди е адекватен на действително преживените от ищеца отрицателни емоции, и са обективен израз и конкретно проявление на справедливостта спрямо процесния случай. Сумите следва да се изплатят от ответника на ищеца, ведно със законната лихва от момента на забавата – 17.11.2021 г. - датата на влизане в сила на постановлението да прекратяването на досъдебното производство. Размерът на обезщетението за неимуществени вреди е съобразен с обстоятелството, че два месеца след повдигане на обвинението на ищеца на последния е било разрешено да напусне страната, с което интензитетът на търпените от него отрицателни емоции се е понижил.

За да се присъди обезщетение за претърпени имуществени вреди от друга страна, ищецът следва да установи, пълно и главно в производството, на първо място, че разходите са действително направени от него в рамките на наказателното производство и за твърдения период, както и пряката им причинна връзка с процесното незаконното обвинение. В производството са ангажирани годни писмени доказателства, от които да се направи обоснован извод, че за ищеца са настъпили имуществени вреди в размер на 425 лв. за твърдения период - 04.09. до 21.09.2021 г. Представени са сметка № 21308/21.09.2021 г., издадена от „Аидатур“ АД, хотел „Свилена“, с получател А. В., на стойност 425 лв. с ДДС, с посочено основание за плащане - нощувка в стая *** от 04.09. до 21.09.2021 г., ведно с фискален бон, удостоверяващ извършеното плащане. Доколкото се касае за разходи за нощувки съдът намира, че същите са установени с годни писмени доказателства.

Искът за разликата от 425 лв. до пълния предявен размер от 2 625 лв. правилно е отхвърлен от първата инстанция. Представени са фактура №

1000024437/04.09.2021 г., издадена от „Аидатур“ АД, хотел „Свилена“, с получател „ELANY D.O.O“, на стойност 2 200 лв. с ДДС, с посочено основание за плащане - нощувка в стая *** от 11.07. до 04.09., с дата на данъчно събитие - 04.09.2021 г., ведно с фискален бон за извършено плащане по фактурата. Видно от последните е настъпило изменение в негативен аспект в патримониума на „ELANY D.O.O“, а не на ищеца в настоящото производство.

Първоинстанционното решение следва да се отмени за горницата над присъдените 800 лева обезщетение за неимуществени вреди до сумата от 4 000 лв. и да се осъди ответникът да заплати тази разлика или още 3 200 лв., ведно със законната лихва от 17.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата. Решението е неправилно и в частта, в която е отхвърлена претенцията за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 425 лв. и в тази част решението също следва да се отмени и да се присъди тази сума в полза на ответника. В останалата част решението следва да се потвърди като правилно.

По делото е отправено искане за изплащане на направените разноси относно адвокатски хонорар в режима на чл. 38 от ЗА, които във вр. с чл. 7 ал. 2, т. 1 и т. 2 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адв.възнаграждения следва да се определят в размер на 620 лв. по иска за обезщетение за неимуществени вреди и 400 лв. по иска за обезщетение за имуществени вреди или в общ размер на 1 020 лв. - съобразно присъдените от въззивния съд суми.

Водим от изложеното и на основание чл. 2, ал. 1, т. 3, и чл. 4 от ЗОДОВ вр. с чл. 52, чл. 45 и чл. 86 от ЗЗД, Окръжен съд – Хасково,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №189/30.10.2023 г. постановено по гражданско дело №241/2023 г. на Районен съд - Свиленград в частта, в която отхвърля предявения от А. Б. осъдителен иск с правно основание чл. 2, ал. 1,

т. 3 от ЗОДОВ, против Прокуратурата на Република България за изплащане на обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на незаконно повдигнато обвинение по ДП № 247/2021 г. описа на РУ - Свиленград при ОДМВР - Хасково, което наказателно производство е прекратено, за горницата над присъдената сума от 800 лева до 4 000 лева, както и в частта, в която отхвърля предявения от А. Б. осъдителен иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, против Прокуратурата на Република България за изплащане на обезщетение за претърпените имуществени вреди в резултат на незаконно повдигнато обвинение по ДП № 247/2021 г. описа на РУ - Свиленград при ОДМВР - Хасково, което наказателно производство е прекратено, за сумата от 425 лева, вместо което

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2, да заплати на А. Б., гражданин на ***, роден на **** г., с адрес за призоваване: ***, чрез пълномощника си адвокат И. А. И. от АК - Хасково, допълнително сумата от 3 200 лв. – три хиляди и двеста лева - главница, ведно със законната лихва върху нея, считано от 17.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, като обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ищеца в резултат на незаконно повдигнато обвинение за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1 от НК - по ДП № 247/2021 г. описа на РУ - Свиленград при ОДМВР - Хасково , което наказателно производство е прекратено.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2, да заплати на А. Б., гражданин на ***, роден на **** г., с адрес за призоваване: ***, чрез пълномощника си адвокат И. А. И. от АК - Хасково, сумата от 425 лв. – четиристотин двадесет и пет лева - главница, ведно със законната лихва върху нея, считано от 17.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, като обезщетение за претърпени имуществени вреди от ищеца в резултат на незаконно повдигнато обвинение за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1 от НК - по ДП № 247/2021 г. описа на РУ - Свиленград при ОДМВР - Хасково , което наказателно производство е прекратено.

ПОТВЪРЖДАВА Решение №189/30.10.2023 г., постановено по

гражданско дело № 241/2023 г. на Районен съд - Свиленград в останалата част.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2, да заплати на адвокат И. А. И. от АК - Хасково, с ЕГН: *****, с адрес:***, сумата в размер на 1 020 лв. - разноси по въззивното дело за адвокатско възнаграждение за оказана на ищеца безплатна правна помощ, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва по касационен ред пред ВКС на РБ в месечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____